

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 657

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 26 august 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
Decizia nr. 367 din 2 iunie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (6) și art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	2-5	279. — Decizie privind eliberarea doamnei Cristiana Barbu din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă	12
Decizia nr. 396 din 14 iunie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2015 privind unele măsuri pentru realizarea de investiții la operatorii economici din industria de apărare și pentru modificarea și completarea unor acte normative.....	5-10	280. — Decizie privind numirea domnului Marcel-Dumitru Miclău în calitate de membru al Consiliului de administrație și în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă	12
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
19. — Ordonanță pentru aprobarea plății contribuției financiare voluntare la Fundația „Stichting Europeana” — Olanda	10	1.507. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor privind aprobarea Procedurii de aprobare, modificare, anulare și casare a actelor de punere în valoare pentru masa lemnoasă provenită din fondul forestier național și din vegetația forestieră situată pe terenuri din afara fondului forestier național	13-15
20. — Ordonanță privind efectuarea plății contribuției la bugetul Uniunii Internaționale a Telecomunicațiilor	11		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 367**

din 2 iunie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (6) și art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 și art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Georgiana Valentina Zaharescu în Dosarul nr. 412/2/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului nr. 1.276D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent învederează Curții că partea Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a transmis note scrise prin care consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

4. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.890D/2015, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași prevederi de lege, excepție ridicată de Ecaterina Radu și Marin Radu în Dosarul nr. 8.736/3/2015 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

5. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

6. Magistratul-asistent precizează că, în acest dosar, partea Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor a transmis note scrise prin care arată că, în opinia sa, excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

7. Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării celor două dosare. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu propunerea de conexare. Deliberând, Curtea dispune, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, conexarea Dosarului nr. 1.890D/2015 la Dosarul nr. 1.276D/2015, care a fost primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune

concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, arătând, în acest sens, că, textele de lege criticate au fost edictate în spiritul celor statuate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului prin Hotărârea-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza *Maria Atanasiu împotriva României*, încadrându-se în marja de apreciere de care statul român poate dispune.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

9. Prin Sentința civilă nr. 1.688 din 12 iunie 2015 și Încheierea din 17 noiembrie 2015, pronunțate în Dosarul nr. 412/2/2015 și, respectiv, în Dosarul nr. 8.736/3/2015, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și Tribunalul București — Secția a V-a civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 și art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**, excepție ridicată de Georgiana Valentina Zaharescu și de Ecaterina Radu și Marin Radu în cauze având ca obiect anularea actului administrativ prin care Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a restituit Instituției Prefectului Municipiului București dosarul de despăgubiri al autoarei excepției, cu motivarea că procedura de acordare a despăgubirilor trebuie finalizată conform Legii nr. 165/2013, iar nu conform Legii nr. 247/2005, respectiv cererea de anulare a unei decizii de validare parțială emisă de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, pe motiv că în mod greșit s-au acordat despăgubiri numai pentru construcție, iar nu pentru întregul imobil ce face obiectul dosarului de despăgubiri.

10. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, identică în cele două dosare conexabile, se arată, în esență, că modalitatea de evaluare instituită prin art. 21 din Legea nr. 165/2013 încalcă dreptul de proprietate al persoanelor îndreptățite în dosarele de despăgubiri, deoarece, pe de o parte, nu constituie un cadru clar și previzibil pentru valorificarea punctelor pe care statul român înțelege să le ofere cu titlu de despăgubire, iar, pe de altă parte, nu stabilesc nicio garanție pe termen scurt sau mediu pentru valorificarea acestor puncte. Se mai susține că, prin calcularea valorii despăgubirii ce urmează să fie acordate, aplicând grila notarială valabilă la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, fără să se țină seama de devalorizare și de rata inflației, este încălcat principiul egalității în drepturi, persoanele îndreptățite la despăgubiri în temeiul

acestor prevederi legale fiind dezavantajate față de persoanele îndreptățite care au încasat deja despăgubirile cuvenite, în temeiul Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente. Se apreciază că sistemul de despăgubire prin puncte nu este o modalitate viabilă, fiind chiar mai defectuos decât Fondul Proprietatea.

11. În ceea ce privește prevederile art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013 se arată că aceste prevederi legale contravin principiului neretroactivității legii civile și nesocotesc autoritatea de lucru judecat a hotărârilor judecătorești pronunțate înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013 prin care Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, respectiv Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor au fost obligate să soluționeze dosarele de despăgubiri parcurgând procedura instituită prin Titlul VII din Legea nr. 247/2005. Or, în prezent, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților înțelege se emită decizii de compensare în puncte, potrivit procedurii instituite de Legea nr. 165/2013, iar nu a celei instituite prin Legea nr. 247/2005, care era legea în vigoare la data pronunțării hotărârii judecătorești. Se mai arată că hotărârile judecătorești vor fi puse în executare cu o întârziere de cel puțin 4 ani, ceea ce face ca dreptul de a primi despăgubiri să devină iluzoriu, precizându-se, totodată, că în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului au fost sancționate atât neexecutarea hotărârilor judecătorești, cât și executarea cu întârziere a acestora. Se invocă, în acest sens, hotărârile din 19 martie 1997 și din 7 mai 2002, pronunțate în cauzele *Hornsby împotriva Greciei* și, respectiv, *Burdov împotriva Rusiei*.

12. Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

13. Tribunalul București — Secția a V-a civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

14. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

16. Avocatul Poporului, consideră că textele de lege criticate sunt constituționale, ținând cont de posibilitatea pe care Legea fundamentală o oferă legiuitorului în materia acordării despăgubirilor de a stabili modul de reparare a injustițiilor și abuzurilor din legislația trecută.

17. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit actelor de sesizare, prevederile art. 21 și art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România. Din motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că autorii excepției formulează critici de neconstituționalitate doar în legătură cu prevederile art. 21 alin. (6) și art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013, astfel încât Curtea urmează să se pronunțe asupra acestor prevederi legale, potrivit cărora:

— Art. 21 alin. (6): „*Evaluarea imobilului ce face obiectul deciziei se face prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a prezentei legi de către Secretariatul Comisiei Naționale și se exprimă în puncte. Un punct are valoarea de un leu.*”;

— Art. 41 alin. (5): „*Obligațiile privind emiterea titlurilor de despăgubire stabilite prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile la data intrării în vigoare a prezentei legi se vor executa potrivit art. 21.*”

20. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii civile, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și art. 44 alin. (1) și (2) teza întâi referitoare la garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate și a proprietății private.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, prin mai multe decizii, de exemplu, Decizia nr. 715 din 9 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 13 februarie 2015, Decizia nr. 561 din 16 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 632 din 19 august 2015, sau prin Decizia nr. 805 din 24 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 8 februarie 2016, Curtea s-a mai pronunțat în legătură cu susțineri similare celor formulate în motivarea prezentei excepții, prin prisma aceluiași dispoziții constituționale invocate și în cauza de față, respingând ca neîntemeiate criticile de neconstituționalitate raportate la prevederile art. 15 alin. (2), art. 16 și art. 44 alin. (1) și (2) din Legea fundamentală.

22. Astfel, Curtea a observat că Legea nr. 165/2013 a fost adoptată ca urmare a pronunțării de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului a Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010 în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*, prin care a fost reținută în sarcina statului român obligația implementării unor proceduri simplificate și eficiente, întemeiate pe măsuri legislative și pe o practică judiciară și administrativă coerentă, precum și obligația adoptării unor reguli de procedură clare și simplificate, care să acorde sistemului de despăgubiri o previzibilitate sporită. Curtea a reținut, de asemenea, că prin hotărârea-pilot menționată a fost lăsată, însă, statului român o largă marjă de apreciere în privința mijloacelor prin care să îndeplinească obligațiile juridice impuse și să garanteze

respectarea drepturilor patrimoniale sau să reglementeze raporturile de proprietate avute în vedere.

23. De asemenea, Curtea a făcut referire și la Hotărârea din 29 aprilie 2014, pronunțată în Cauza *Preda și alții împotriva României*, prin care Curtea de la Strasbourg a reamintit (paragraful 127) că, în cazul privării de proprietate în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, imperative de interes general pot pleda pentru o despăgubire inferioară valorii reale de pe piață a bunului, cu condiția ca suma plătită să se raporteze în mod rezonabil la valoarea bunului [Hotărârea din 21 februarie 1986, pronunțată în Cauza *James și alții împotriva Regatului Unit*, paragraful 54, Hotărârea din 8 iulie 1986, pronunțată în Cauza *Lithgow și alții împotriva Regatului Unit*, paragraful 120, sau Hotărârea din 29 martie 2006, pronunțată în Cauza *Scordino împotriva Italiei (nr. 1)*, paragraful 95 și următoarele].

24. Totodată, Curtea a constatat că este aplicabil principiul *tempus regit actum*, fiind firesc ca modalitatea de calcul al despăgubirilor să se supună regulilor în vigoare la data acordării lor prin decizie a autorității abilitate. Sub acest aspect, în jurisprudența sa, de exemplu, Decizia nr. 44 din 24 aprilie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 17 decembrie 1996, instanța constituțională a statuat că, dacă, prin jocul unor prevederi legale, anumite persoane pot ajunge în situații defavorabile, apreciate subiectiv, prin prisma propriilor lor interese, ca defavorabile, acest fapt nu reprezintă o discriminare care să afecteze constituționalitatea textelor respective.

25. În legătură cu procedura specială de acordare a despăgubirilor pentru imobilele preluate în mod abuziv, Curtea Constituțională a observat, în jurisprudența sa, că modul de reparare a injustițiilor și abuzurilor din legislația trecută ține de opțiunea exclusivă a legiuitorului, iar prevederile de lege criticate sunt în acord cu cele ale art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 202 din 18 aprilie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din data de 19 iunie 2013).

26. Așa fiind, cu privire la modalitatea de evaluare a imobilului prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, astfel cum prevede art. 21 alin. (6) din aceasta, Curtea a mai statuat că aceasta constituie modalitatea prin care legiuitorul a înțeles să transpună în legislația națională exigențele impuse de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, astfel cum rezultă din expunerea de motive a Legii nr. 165/2013. Tot potrivit acestei expuneri de motive, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 618 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 28 ianuarie 2015, că scopul legiuitorului a constat în introducerea, prin noul act normativ, a unui sistem unitar și previzibil de evaluare a imobilelor, astfel încât atât imobilele din Fondul național al terenurilor agricole și al altor imobile, cât și imobilele ce fac obiectul cererilor de restituire nesoluționate să fie evaluate prin raportare la același sistem, respectiv prin aplicarea grilei notariale de la momentul intrării în vigoare a noii legi. Curtea a observat că, prin intermediul acestui nou sistem de calcul, este posibil ca valoarea despăgubirilor acordate, sub

formă de puncte, să fie inferioară celei rezultate prin aplicarea legislației anterioare în materie referitoare la stabilirea valorii de piață a imobilului de la data notificării, prin aplicarea standardelor internaționale de evaluare. Însă, așa cum s-a arătat prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 9 iulie 2014, legiuitorul dispune de o largă marjă de apreciere în determinarea celor mai potrivite modalități prin care sunt acordate despăgubirile convenite în urma abuzurilor din regimul comunist, având obligația ca măsurile adoptate să respecte principiul proporționalității, așadar, să fie adecvate, rezonabile și să asigure un just echilibru între interesul individual și cel general, al societății. Astfel, dacă printre exemplele oferite de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cuprinsul Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010, menite să conducă la eficientizarea mecanismului intern de restituire a proprietăților, se numără și plafonarea despăgubirilor (paragraful 235), statul român a optat, în cadrul marjei de apreciere de care dispune, să acorde integral despăgubiri, modificând doar sistemul de referință al evaluării. Or, dacă această modificare legislativă generează, în concret, o diminuare a valorii totale a despăgubirilor obținute de către persoanele îndreptățite, aceasta este o măsură proporțională cu scopul legitim urmărit (constând în menținerea echilibrului bugetar), putând avea, sub aspectul consecințelor produse, valențele unei plafonări. În final, Curtea a subliniat că această măsură nu este de natură să afecteze dreptul de proprietate în substanța sa, deoarece nu îi pune în pericol existența și efectele juridice, ci doar intervine asupra cuantumului bănesc obținut prin valorificarea dreptului de proprietate, în limitele permise de art. 44 din Constituție.

27. Curtea a constatat, totodată, că este firesc ca obligația emiterii titlurilor de despăgubire stabilite prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 să fie executată în condițiile noii legi, astfel cum prevede art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013, aceasta fiind tocmai expresia concretă a principiului *tempus regit actum* și a principiului aplicării imediate a legii noi. Situația autorului excepției, care are calitatea de beneficiar al unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile prin care se stabilește în sarcina unei autorități administrative o obligație de a face, respectiv de a emite o decizie ce intră în competența sa legală, este net diferită de cea potrivit căreia prin aceeași sentință judecătorească a fost stabilită suma convenită cu titlu de despăgubiri, în urma evaluării efectuate în condițiile Legii nr. 247/2005. Ultima ipoteză corespunde celei reglementate distinct de legiuitor, la art. 41 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 165/2013, legea nouă aplicându-se doar în ceea ce privește modalitatea de plată a sumelor de bani anterior stabilite. Prin urmare, dacă evaluarea asupra valorii imobilului nu a fost efectuată și nu a fost stabilit nici cuantumul bănesc prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, este firesc, fără a fi discriminatoriu, ca aceste operațiuni să se raporteze la actul în vigoare la momentul în care au loc. Curtea a arătat în jurisprudența sa că respectarea principiului egalității în drepturi presupune luarea în considerare a tratamentului pe care legea îl prevede față de cei cărora li se aplică, în decursul perioadei în care reglementările sale sunt în

vigoare, iar nu în raport cu efectele produse prin reglementările legale anterioare (a se vedea, în acest sens, deciziile nr. 20 din 2 februarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 18 februarie 2000, nr. 820 din 9 noiembrie

2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 18 ianuarie 2007, și nr. 1.541 din 25 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 13 ianuarie 2011).

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Georgiana Valentina Zaharescu în Dosarul nr. 412/2/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și de Ecaterina Radu și Marin Radu în Dosarul nr. 8.736/3/2015 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și constată că prevederile art. 21 alin. (6) și art. 41 alin. (5) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și pentru cauze cu minori și familie și Tribunalului București — Secția a V-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 2 iunie 2016.

Pentru

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN, semnează, în temeiul art. 426 alin. (4)

din Codul de procedură civilă,

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,

Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 396

din 14 iunie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2015 privind unele măsuri pentru realizarea de investiții la operatorii economici din industria de apărare și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Mona-Maria Pivniceru	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2015 privind unele măsuri pentru realizarea

de investiții la operatorii economici din industria de apărare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, excepție ridicată de Virginia Cristina Comșa și alții în Dosarul nr. 7.046/2/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 303D/2016.

2. La apelul nominal se prezintă autorul excepției Virginia Cristina Comșa, personal și asistată de avocat Claudiu Dinu, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, precum și autorul excepției Elena Iuliana Geantă, personal. Lipsesc ceilalți autori ai excepției și părțile Guvernul României și Ministerul Finanțelor Publice, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cererilor depuse la dosar de autorii excepției care nu sunt prezenți, prin care se solicită judecarea în lipsă a cauzei.

4. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 544D/2016, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a acelorași dispoziții de lege, excepție ridicată de Anamaria Ciucianu și alții în Dosarul nr. 7.198/2/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

5. La apelul nominal se prezintă personal autoarea excepției, Iuliana Pană. Lipsesc ceilalți autori ai excepției, precum și părțile Guvernul României și Ministerul Finanțelor Publice, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

6. Magistratul-asistent referă asupra cererilor depuse la dosar de autorii excepției care nu sunt prezenți, prin care se solicită judecarea în lipsă a cauzei, precum și asupra cererii de renunțare la judecată depuse la dosar de autorul excepției Ioan Nicolae Iltu.

7. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 599D/2016, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a acelorași dispoziții de lege, excepție ridicată de Raluca Drăgan și alții în Dosarul nr. 7.664/2/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

8. La apelul nominal răspunde personal autorul excepției Ionuț Cristian Mirea Buturugă. Lipsesc ceilalți autori ai excepției, precum și părțile Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice — București și Guvernul României, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

9. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 303D/2016, 544D/2016 și 599D/2016, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor. Autorii excepției prezenți nu se opun conexării dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 544D/2016 și 599D/2016 la Dosarul nr. 303D/2016, care este primul înregistrat.

10. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului autorului excepției Virginia Cristina Comșa, care arată că textul de lege criticat abrogă dispozițiile art. 63 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 47/2015, dispoziții care prevedeau drepturi salariale. Motivarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 47/2015 s-a referit la activitatea complexă a activității din Ministerul Finanțelor Publice și la necesitatea egalării salariilor funcționarilor din acest minister cu cele ale funcționarilor din alte ministere, astfel că s-a dispus beneficiul acordării a 25 de clase de salarizare succesive față de clasa deținută. După 7 zile, Guvernul a emis Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2015, invocând un eventual risc de deficit financiar, precum și riscul formulării unor viitoare solicitări de majorări salariale din partea altor categorii profesionale. Așa fiind, autorul excepției consideră că textul de lege criticat contravine prevederilor art. 20 din Constituție raportate la dispozițiile art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât drepturile salariale reprezintă un drept de creață, respectiv un bun convenit în temeiul legii și având un caracter efectiv. De asemenea, arată că este încălcat art. 44 alin. (1)—(4) din Constituție prin suprimarea dreptului la salariu, asupra căruia există un drept de proprietate. În acest sens, amintește și cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 19/1993. Totodată, susține că este înfrânt art. 53 din Constituție și invocă în sprijinul acestei critici cele reținute de Curtea Constituțională

prin Decizia nr. 148/2005. Mai arată că dispozițiile de lege supuse analizei de constituționalitate sunt contrare art. 115 alin. (6) din Constituție, întrucât ordonanțele de urgență emise de Guvern nu pot afecta drepturi fundamentale, așa cum este dreptul la salariu. În acest sens, invocă Decizia nr. 189/2008. De asemenea, susține că este încălcat art. 115 alin. (4) din Constituție, deoarece motivele invocate de guvern privesc oportunitatea, utilitatea și urgența reglementării, dar acestea nu caracterizează o situație extraordinară. În sfârșit, arată că textul de lege criticat contravine art. 148 alin. (2) din Constituție prin raportare la art. 6 din Tratatul Uniunii Europene și art. 17 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene. Mai solicită ca, în ipoteza admiterii excepției de neconstituționalitate, Curtea Constituțională să prevadă expres reactivarea dispozițiilor art. 63 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 47/2015 în cuprinsul deciziei sale. În sensul celor arătate, depune note scrise la dosar.

11. Ionuț Cristian Mirea Buturugă solicită admiterea excepției de neconstituționalitate și constatarea faptului că art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2015 este contrar art. 115 alin. (4) și (6), art. 53, art. 41 și art. 44 din Constituție. Consideră că nu a existat o situație extraordinară care să justifice emiterea acestei ordonanțe de urgență. Pe de altă parte, invocă nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 47/2015 care justifică creșterea salarială acordată unor funcționari publici și arată că, la interval de numai șapte zile de la emiterea acestui act normativ, nu se poate susține că aceste motive nu se mai regăsesc. De asemenea, arată că o ordonanță de urgență nu poate afecta drepturi fundamentale, așa cum este dreptul la salariu. Mai arată că este încălcat art. 53 din Constituție, întrucât a fost restrâns printr-o ordonanță de urgență un drept fundamental al cărui exercițiu nu putea fi restrâns prin lege.

12. Elena Iuliana Geantă și Iuliana Pană solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

13. Reprezentantul Ministerului Public consideră că textul de lege criticat nu aduce atingere prevederilor constituționale invocate, întrucât legiuitorul are posibilitatea de a lua măsurile necesare în funcție de condițiile socioeconomice existente la un moment dat, fără a se putea considera că încalcă Legea fundamentală. Prin urmare, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

14. Prin Încheierea din 25 februarie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 7.046/2/2015, Încheierea din 15 martie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 7.198/2/2015, și Încheierea din 21 aprilie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 7.664/2/2015, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2015 privind unele măsuri pentru realizarea de investiții la operatorii economici din industria de apărare și pentru modificarea și completarea unor acte normative.** Excepția a fost ridicată de Virginia Cristina Comșa, Elena Iuliana Geantă, Anamaria Ciucianu, Iuliana Pană, Raluca Drăgan, Ionuț Cristian Mirea Buturugă și alții, cu prilejul soluționării unor acțiuni în contencios administrativ, având ca obiect anularea unor acte administrative

ce priveau stabilirea drepturilor salariale pentru anumite categorii de funcționari publici.

15. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia arată, în esență, că, la data de 29 octombrie 2015, a intrat în vigoare Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 47/2015, care prevedea la art. 63 alin. (1) că „*începând cu drepturile salariale aferente lunii noiembrie 2015, funcționarii publici și personalul contractual din Ministerul Finanțelor Publice — aparat propriu, Agenția Națională de Administrare Fiscală — aparat propriu, Agenția Națională pentru Achiziții Publice și Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili beneficiază de 25 de clase de salarizare succesive față de clasa deținută.*” Ulterior, la data de 4 noiembrie 2015, a intrat în vigoare Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2015, care a prevăzut în art. 10 că dispozițiile art. 63 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 47/2015 se abrogă. Prin această abrogare, drepturile salariale au suferit o diminuare față de nivelul prevăzut prin art. 63 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 47/2015. Așa fiind, autorii excepției susțin că se încalcă prevederile internaționale și cele constituționale referitoare la protecția dreptului de proprietate, întrucât salariile reprezintă un „bun”, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului. De asemenea, se încalcă prevederile art. 41 din Constituție, dreptul la remunerarea muncii reprezentând un aspect al dreptului la muncă. Totodată, sunt înfrânte condițiile constituționale referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți. În același timp, se aduce atingere prevederilor art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, întrucât pe calea unei ordonanțe de urgență sunt afectate drepturi fundamentale, așa cum sunt dreptul de proprietate și dreptul la salariu și nu a existat o situație extraordinară care să justifice intervenția legislativă a guvernului printr-o ordonanță de urgență. În plus, autorii excepției susțin că, prin maniera de reglementare a drepturilor salariale ce li se cuvin, s-a înfrânt principiul securității juridice sau al stabilității raporturilor juridice. Acest principiu se corelează cu cel al încrederii legitime. Totodată, consideră că este afectată previzibilitatea normei de drept.

16. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** consideră că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale și internaționale invocate de autorii excepției.

17. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

18. **Guvernul** arată că afectarea drepturilor salariale prin aplicarea dispozițiilor legale criticate ar putea fi considerată ca o încălcare a dreptului de proprietate asupra „bunurilor” respective, fiind astfel încălcate dispozițiile art. 44 din Legea fundamentală, cât și cele ale art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În ceea ce privește art. 53 din Constituție, arată că acesta nu este incident în cauză. Pe de altă parte, consideră că se poate vorbi de o încălcare a art. 115 alin. (6) din Constituție, întrucât dispozițiile art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2015 afectează un drept fundamental. Având în vedere cele mai sus arătate, Guvernul consideră că instanța de contencios constituțional este singura în măsură să aprecieze dacă într-adevăr au fost afectate dispozițiile constituționale care garantează drepturile fundamentale invocate.

19. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

20. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

21. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2015 privind unele măsuri pentru realizarea de investiții la operatorii economici din industria de apărare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 823 din 4 noiembrie 2015 și aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 79/2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 348 din 6 mai 2016. Dispozițiile criticate au următoarea redactare: „*Articolul 63 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 47/2015 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2015 și unele măsuri bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 806 din 29 octombrie 2015, se abrogă.*”

22. Autorii excepției consideră că dispozițiile art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2015 sunt contrare următoarelor texte din Constituție: art. 1 alin. (3) și (5) referitoare la securitatea raporturilor juridice și previzibilitatea normelor de drept, art. 41 privind dreptul la muncă, art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți și art. 115 alin. (4) și (6) privind condițiile emiterii ordonanțelor de urgență ale Guvernului. De asemenea, autorii invocă art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului în raport cu prevederile art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Totodată, consideră că este încălcat art. 148 din Constituție, privind integrarea euroatlantică, prin raportare la dispozițiile art. 17 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, referitoare la proprietate.

23. Analizând cererea de renunțare la judecată formulată de Ioan Nicolae Iltu, Curtea reține că aceasta nu poate fi primită, având în vedere dispozițiile art. 55 din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „Curtea Constituțională, legal sesizată, procedează la examinarea constituționalității, nefiind aplicabile dispozițiile Codului de procedură civilă referitoare la [...] stingerea procesului [...]”. Excepția de neconstituționalitate este o excepție de ordine publică, prin invocarea ei punându-se în discuție abaterea unor reglementări legale de la dispozițiile Legii fundamentale, iar soluționarea acesteia este de interes general. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate nu rămâne la dispoziția părții care a invocat-o, cu consecința că aceasta nu poate renunța la soluționarea excepției.

24. Examinând dispozițiile art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2015, Curtea constată că acestea au ca efect abrogarea dispozițiilor art. 63 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 47/2015 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2015 și unele măsuri bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 806 din 29 octombrie 2015.

Acest din urmă text de lege prevedea: „(1) Prin derogare de la prevederile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, începând cu drepturile salariale aferente lunii noiembrie 2015, funcționarii publici și personalul contractual din Ministerul Finanțelor Publice — aparat propriu, Agenția Națională de Administrare Fiscală — aparat propriu, Agenția Națională pentru Achiziții Publice și Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili beneficiază de 25 de clase de salarizare succesive față de clasa deținută.

(2) Acordarea claselor de salarizare prevăzute la alin. (1) se realizează prin majorarea salariului de bază, astfel cum a fost acordat pentru luna octombrie 2015, cu numărul de clase de salarizare succesive suplimentare multiplicat cu procentul prevăzut la art. 10 alin. (5) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Prevederile alin. (1) nu se aplică personalului asimilat din punct de vedere al salarizării cu personalul din Ministerul Finanțelor Publice, Agenția Națională de Administrare Fiscală, Agenția Națională pentru Achiziții Publice și Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili.

(4) Cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, de care beneficiază personalul prevăzut la art. 12 alin. (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna octombrie 2015, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(5) Prevederile alin. (1) nu se aplică personalului din cadrul Ministerului Finanțelor Publice — aparat propriu, Agenției Naționale de Administrare Fiscală — aparat propriu, Agenției Naționale pentru Achiziții Publice și Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili pe perioada în care acesta intră sub incidența art. 2 alin. (1) din Legea nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare, cu modificările și completările ulterioare.”

25. Curtea observă că prin abrogarea dispozițiilor art. 63 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 47/2015 se înlătură în fapt măsurile legale care prevedeau o majorare salarială pentru funcționarii publici și personalul contractual din Ministerul Finanțelor Publice — aparat propriu, Agenția Națională de Administrare Fiscală — aparat propriu, Agenția Națională pentru Achiziții Publice și Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, rezultând o scădere a drepturilor salariale ale acestora față de nivelul stabilit prin textul de lege abrogat.

26. În mod incontestabil, așa cum Curtea Constituțională a arătat în jurisprudența sa, dreptul la salariu este un drept fundamental. În acest sens, prin Decizia nr. 169 din 19 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 339 din 18 mai 2015, paragraful 15, Curtea a arătat că dreptul la salariu se bucură, în egală măsură, de protecția acordată dreptului la muncă, fiind o componentă a acestuia, dar și de protecția acordată dreptului de proprietate, întrucât reprezintă un „*bun*” în sensul art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru

apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Curtea a amintit cele reținute prin Decizia nr. 872 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, în care a arătat că „salariul este o componentă a dreptului la muncă și reprezintă contraprestația angajatorului în raport cu munca prestată de către angajat în baza unor raporturi de muncă. Efectele raporturilor de muncă stabilite între angajat și angajator se concretizează în obligații de ambele părți, iar una dintre obligațiile esențiale ale angajatorului este plata salariului angajatului pentru munca prestată.” În egală măsură, a fost menționată și Decizia nr. 859 din 16 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 520 din 29 iulie 2009, prin care Curtea a reținut că, deși drepturile salariale nu sunt drepturi reale, cum este dreptul de proprietate, ci drepturi de creață, în privința apărării lor, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului acestea sunt asimilate cu bunuri, statuându-se că noțiunile de „*bun*” și „*proprietate*” au un sens care nu este limitat la dreptul de proprietate asupra bunurilor corporale, ci cuprinde și alte drepturi și interese patrimoniale (Cauza *Beyeler împotriva Italiei*, 2000).

27. Așa fiind, Curtea urmează să analizeze dacă dispozițiile art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2015, având ca efect o reducere a drepturilor salariale față de nivelul prevăzut de art. 63 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 47/2015, îndeplinesc cerințele de constituționalitate referitoare la condițiile emiterii ordonanțelor de urgență, respectiv cele care privesc existența unei situații extraordinare și interdicția afectării pe calea ordonanțelor de urgență a unor drepturi fundamentale.

28. Referindu-se la condițiile în care Guvernul poate adopta o ordonanță de urgență, Curtea, prin Decizia nr. 255 din 11 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iunie 2005, a statuat că este necesar a fi îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții: existența unei situații extraordinare, reglementarea respectivului domeniu să nu poată fi amânată, iar urgența trebuie să fie motivată în cuprinsul ordonanței. Cât privește caracteristicile situației extraordinare, Curtea a precizat că acestea se remarcă printr-un grad mare de abatere de la obișnuit sau comun, aspect întărit și prin adăugarea sintagmei „*a căror reglementare nu poate fi amânată*”, consacrandu-se astfel *in terminis* imperativul urgenței reglementării. Prin aceeași decizie, Curtea a mai statuat că invocarea unui element de oportunitate nu satisface exigențele art. 115 alin. (4) din Constituție, întrucât acesta este, prin definiție, de natură subiectivă și nu are, în mod necesar și univoc, caracter obiectiv, ci poate da expresie și unor factori subiectivi, de oportunitate. Mai mult, prin Decizia nr. 83 din 19 mai 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 8 iunie 1998, Curtea a statuat că situațiile extraordinare au un caracter obiectiv, în sensul că existența lor nu depinde de voința Guvernului, care, în asemenea împrejurări, este constrâns să reacționeze prompt pentru apărarea unui interes public pe calea ordonanței de urgență.

29. Analizând nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2015, Curtea constată că, în ceea ce privește abrogarea dispozițiilor art. 63 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 47/2015, Guvernul invocă următoarele motive: „având în vedere riscul intrării în procedură de deficit excesiv prin crearea unui tratament unitar pentru toate categoriile de personal din sectorul bugetar, similar celui instituit prin art. 63 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 47/2015 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2015 și unele măsuri bugetare, se impune abrogarea acestei reglementări.”

Prin expunerea de motive a Legii nr. 79/2016, care a aprobat Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2015, fundamentarea expusă de Guvern a fost explicată într-un mod mai detaliat, arătându-se că adoptarea art. 63 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 47/2015 „a avut în vedere activitățile complexe desfășurate de acest personal, precum și necesitatea asigurării unei stabilități a personalului specializat, evitării riscului migrării personalului din cadrul acestora către instituții cu un nivel de salarizare superior, precum și evitării săvârșirii unor posibile fapte de corupție.” Pe de altă parte, s-a arătat că „această măsură a condus la solicitări similare din partea Sindicatelor reprezentative ale funcționarilor publici și personalului contractual din cadrul celorlalte instituții publice. De menționat că acordarea a 25 de clase de salarizare suplimentare pentru întreg personalul bugetar determină în anul 2016 un impact financiar considerabil și nesustenabil care va genera un deficit bugetar de peste 3% din PIB. În consecință, în vederea unui tratament unitar pentru toate categoriile de personal din sectorul bugetar se impune abrogarea art. 63 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 47/2015.”

30. Analizând aceste motive, Curtea reține că adoptarea art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2015 apare ca fiind justificată, în esență, de două aspecte principale: unul dintre aspecte se referă la un eventual deficit bugetar pe care aplicarea art. 63 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 47/2015 l-ar genera, iar cel de-al doilea are în vedere necesitatea asigurării unui tratament juridic unitar pentru categoriile de personal din sectorul bugetar. Curtea apreciază că aspectele invocate apar ca fiind justificate nu doar prin prisma oportunității și utilității lor, dar și sub aspectul caracterului obiectiv și urgent al motivelor care au impus abrogarea art. 63 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 47/2015. Astfel, Curtea observă că majorarea salarială prevăzută de acest din urmă text de lege a avut în vedere o categorie relativ restrânsă de funcționari publici și personal, respectiv numai funcționarii publici și personalul contractual din Ministerul Finanțelor Publice — aparat propriu, Agenția Națională de Administrare Fiscală — aparat propriu, Agenția Națională pentru Achiziții Publice și Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, creându-se un tratament juridic favorizant pentru aceștia, într-un context economic și social marcat profund de multiple revendicări salariale, dar și de o incapacitate a statului de a răspunde acestor solicitări, fără a crea diferențe de tratament juridic cu caracter discriminator între diferitele categorii sociale. Așa fiind, Curtea apreciază că, în realitate, majorarea salarială prevăzută de art. 63 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 47/2015 a fost o măsură care a creat o discriminare între diferitele categorii de funcționari publici și personal bugetar, efectele concrete ale acestei măsuri neîntârziind să apară sub forma unor justificate solicitări de creșteri salariale din partea sindicatelor reprezentative ale funcționarilor publici și ale personalului contractual din cadrul altor instituții publice. Prin urmare, îndepărtarea efectelor discriminatorii, precum și a consecințelor financiare pe care le-a atras aplicarea art. 63 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 47/2015 a impus în mod obiectiv și justificat intervenția promptă a Guvernului.

31. Păstrând același raționament, Curtea apreciază că, în măsura în care atingerea adusă unui drept fundamental, așa cum este dreptul la salariu, s-a realizat pentru a combate, în fapt, afectarea, prin discriminare, a drepturilor fundamentale ale unui număr mult mai semnificativ de persoane, condiția impusă de art. 115 alin. (6) din Constituție, referitoare la interdicția

afectării prin dispozițiile unei ordonanțe de urgență a drepturilor și libertăților fundamentale, este respectată.

32. De asemenea, Curtea consideră că, pentru aceleași rațiuni, nu poate fi reținută nici încălcarea dispozițiilor art. 41 și art. 44 din Constituție, restrângerea adusă drepturilor ocrotite de aceste texte constituționale fiind rezonabilă, proporțională cu obiectivul urmărit și netransformând dreptul la salariu ori dreptul de proprietate într-unul iluzoriu/teoretic, în sensul precizat prin Decizia nr. 266 din 21 mai 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 443 din 19 iulie 2013, și Decizia nr. 462 din 17 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 775 din 24 octombrie 2014, paragraful 30. În efectuarea unor teste de proporționalitate vizând limitarea unor drepturi fundamentale, Curtea, prin deciziile mai sus arătate, a precizat că, potrivit principiului proporționalității, „orice măsură luată trebuie să fie adecvată — capabilă în mod obiectiv să ducă la îndeplinirea scopului, necesară — indispensabilă pentru îndeplinirea scopului și proporțională — justul echilibru între interesele concrete pentru a fi corespunzătoare scopului urmărit. Astfel, în vederea realizării testului de proporționalitate, Curtea trebuie mai întâi să stabilească scopul urmărit de legiuitor prin măsura criticată și dacă acesta este unul legitim, întrucât testul de proporționalitate se va putea raporta doar la un scop legitim.” De asemenea, Curtea a precizat prin Decizia nr. 266 din 21 mai 2013 că pentru corecta aplicare a testului este necesară examinarea fiecărui dintre cele 3 elemente în ordinea respectivă.

33. Urmând reperatele mai sus arătate, Curtea va analiza în continuare dacă dispozițiile art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2015 sunt justificate de un scop legitim, dacă sunt adecvate acestui scop, necesare și dacă se păstrează un just echilibru între drepturile și interesele în concurs pentru a fi corespunzătoare scopului urmărit.

34. Astfel, Curtea reține că reglementarea art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2015 este impusă de necesitatea apărării drepturilor și a libertăților cetățenilor în sensul prevenirii unor discriminări marcate între diferite categorii de persoane, sub aspectul remunerării muncii. De asemenea, Curtea apreciază că măsura abrogării dispozițiilor art. 63 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 47/2015 este o măsură capabilă în mod obiectiv să ducă la îndeplinirea scopului avut în vedere de legiuitor și necesară realizării acestui scop. Totodată, având în vedere raportul dintre persoanele la care se referă art. 63 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 47/2015 și cele care ar fi fost discriminate prin aplicarea acestei măsuri, apreciază că măsura are un caracter proporțional cu situația care a determinat-o.

35. În sfârșit, examinând critica de neconstituționalitate vizând respectarea principiului securității juridice sub aspectul caracterului previzibil al normei, Curtea reține că orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat (a se vedea, în acest sens, spre exemplu, Decizia nr. 189 din 2 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 5 aprilie 2006, Decizia nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, sau Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 15 februarie 2012).

36. Analizând dispozițiile art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2015, Curtea apreciază că acest text de lege

este lipsit de echivoc sub aspectul persoanelor cărora li se aplică și efectelor pe care le produce. În același timp, Curtea, deși nu poate omite inconsecvența legislativă a Guvernului, apreciază că cerința care impune ca norma juridică să fie previzibilă nu poate fi interpretată în sensul că împiedică legiuitorul să intervină prompt, pentru a combate efectele neconstituționale și negative din punct de vedere financiar ale unei reglementări anterioare.

37. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Virginia Cristina Comșa, Anamaria Ciucianu, Raluca Drăgan și alții în dosarele nr. 7.046/2/2015, nr. 7.198/2/2015 și nr. 7.664/2/2015 ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2015 privind unele măsuri pentru realizarea de investiții la operatorii economici din industria de apărare și pentru modificarea și completarea unor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 14 iunie 2016.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **MONA-MARIA PIVNICERU**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

**pentru aprobarea plății contribuției financiare voluntare
la Fundația „Stichting Europeana” — Olanda**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. I.5 din Legea nr. 123/2016 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Articol unic. — Se aprobă plata contribuției financiare voluntare a României la Fundația „Stichting Europeana” — Olanda, pentru derularea proiectului „Europeana” — Biblioteca Digitală Europeană, în valoare de 20.000 euro, din bugetul aprobat Ministerului Culturii pe anul 2016.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Ministrul culturii,
Corina Șuteu
Ministrul afacerilor externe,
Lazăr Comănescu
Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

București, 24 august 2016.
Nr. 19.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind efectuarea plății contribuției la bugetul Uniunii Internaționale a Telecomunicațiilor

Având în vedere Conferința Plenipotențiarilor Uniunii Internaționale a Telecomunicațiilor care s-a desfășurat la Busan, Republica Coreea, în perioada 20 octombrie—7 noiembrie 2014, în cadrul căreia România a anunțat menținerea contribuției la bugetul organizației internaționale pentru exercițiul financiar 2016—2019 la o unitate contributivă (o clasă de contribuție), similar perioadei 2011—2015, angajament asumat în conformitate cu tratatul organizației internaționale, ratificat prin Legea nr. 76/1993 pentru ratificarea Constituției și a Convenției Uniunii Internaționale a Telecomunicațiilor, semnată la Geneva la 22 decembrie 1992, cu modificările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 28 din Constituția Uniunii Internaționale a Telecomunicațiilor, ratificată prin Legea nr. 76/1993 pentru ratificarea Constituției și a Convenției UIT, cu modificările ulterioare, ale Ordonanței Guvernului nr. 41/1994 privind autorizarea plății cotizațiilor la organizațiile internaționale interguvernamentale la care România este parte, aprobată prin Legea nr. 126/1994, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 89/2010 privind anunțarea creșterii contribuției României la bugetul Uniunii Internaționale a Telecomunicațiilor pentru perioada 2011—2015 cu o jumătate de unitate contributivă, în cadrul Conferinței Plenipotențiarilor Uniunii Internaționale a Telecomunicațiilor ce se va desfășura la Guadalajara, Statele Unite Mexicane, în perioada 4—22 octombrie 2010, aprobată cu modificări prin Legea nr. 4/2011,

luând în considerare faptul că pentru plata contribuției României la Uniunea Internațională a Telecomunicațiilor a fost emisă factura nr. 6500001444, cu data scadentă 31.03.2016, neplata acesteia conducând la perceperea de penalități în cuantum de 3% pe an, pentru primele trei luni, începând cu data de 1 aprilie, respectiv 6% pe an începând cu luna iulie, penalități ce se vor calcula pentru fiecare zi de întârziere,

având în vedere faptul că un criteriu determinant în stabilirea obiectivelor și strategiilor guvernamentale îl reprezintă concordanța cu responsabilitățile pe care România și le-a asumat, inclusiv prin asumarea unui rol activ și eficient în cadrul organizației internaționale,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. I.5 și al art. 1 pct. VII.2 din Legea nr. 123/2016 privind abilitarea Guvernului de emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. 1. — Prezenta ordonanță reglementează unele măsuri necesare pentru efectuarea plății contribuției statului român la bugetul Uniunii Internaționale a Telecomunicațiilor (UIT).

Art. 2. — (1) Se aprobă plata de către Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, denumită în continuare ANCOM, a contribuției anuale a României la bugetul UIT pentru exercițiul financiar 2016—2019, la o unitate contributivă, respectiv 318.000 franci elvețieni, efectuată din bugetul propriu de venituri și cheltuieli.

(2) Pentru anul 2016, plata prevăzută la alin. (1) se efectuează în termen de 5 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(3) Se aprobă plata de către ANCOM a penalităților ce vor fi calculate de către UIT ca urmare a plății cu întârziere a sumei datorate pentru anul 2016.

(4) Se autorizează ANCOM să efectueze virările de credite bugetare necesare plății contribuției pentru anul 2016 și, prin derogare de la art. 47 alin. (8) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, să angajeze cheltuielile corespunzătoare în termen de două zile lucrătoare de la virarea creditelor bugetare.

Art. 3. — Se aprobă plata de către ANCOM a contribuției anuale a României la bugetul UIT, pentru exercițiile financiare ulterioare perioadei 2016—2019, la nivelul asumat potrivit mandatului acordat în condițiile legii.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Ministrul comunicațiilor
și pentru societatea informațională,
Delia Popescu

p. Președintele Autorității Naționale pentru Administrare
și Reglementare în Comunicații,
Bogdan-Cristian Iana
Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu
Ministrul afacerilor externe,
Lazăr Comănescu

București, 24 august 2016.
Nr. 20.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind eliberarea doamnei Cristiana Barbu
din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat,
al Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă**

Având în vedere propunerea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, formulată prin Adresa nr. 5.454/D.P. din 23 august 2016, în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 19 alin. (1) și (3) din Legea nr. 202/2006 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Cristiana Barbu se eliberează din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă.

PRIM-MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Sorin Sergiu Chelmu

București, 26 august 2016.
Nr. 279.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind numirea domnului Marcel-Dumitru Miclău
în calitatea de membru al Consiliului de administrație
și în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat,
al Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă**

Având în vedere propunerea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, formulată prin Adresa nr. 5.454/D.P. din 23 august 2016, în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 12 alin. (1) lit. a), art. 13¹ alin. (1), art. 19 alin. (1) și (3) și al art. 21 alin. (1) din Legea nr. 202/2006 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Marcel-Dumitru Miclău se numește în calitatea de membru al Consiliului de administrație al Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, reprezentant al Guvernului, pentru un mandat de 4 ani.

Art. 2. — La data prevăzută la art. 1, domnul Marcel-Dumitru Miclău se numește în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă.

PRIM-MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Sorin Sergiu Chelmu

București, 26 august 2016.
Nr. 280.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN

privind aprobarea Procedurii de aprobare, modificare, anulare și casare a actelor de punere în valoare pentru masa lemnoasă provenită din fondul forestier național și din vegetația forestieră situată pe terenuri din afara fondului forestier național

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 164.308 din 17 iunie 2016 al Direcției politice și strategii în silvicultură, în temeiul prevederilor art. 115 din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată, cu modificările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 38/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura de aprobare, modificare, anulare și casare a actelor de punere în valoare pentru masa lemnoasă provenită din fondul forestier național și din vegetația forestieră situată pe terenuri din afara fondului forestier național, prevăzută în anexă.

Art. 2. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin, anularea, modificarea și casarea actelor de punere în valoare pentru masa lemnoasă provenită din fondul forestier național și din vegetația forestieră situată pe terenuri din afara fondului forestier național se operează în SUMAL.

Art. 3. — (1) La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă:

a) Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 1.306/2005 privind aprobarea Procedurii de aprobare, modificare, anulare și casare a actelor de punere în valoare pentru produsele lemnoase provenite din fondul forestier, altul decât cel proprietate publică a statului, precum și din vegetația

forestieră din afara fondului forestier, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 13 ianuarie 2006;

b) art. 3 din Normele tehnice privind modificarea prevederilor amenajamentelor silvice și schimbarea categoriei de folosință a terenurilor din fondul forestier, aprobate prin Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 3.814/2012, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 790 din 23 noiembrie 2012, cu modificările și completările ulterioare.

(2) La data intrării în vigoare a prezentului ordin, subcapitolul 7.2 — „Aprobarea, modificarea și casarea actelor de evaluare a volumului de lemn destinat comercializării” din Ordinul ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului nr. 1.651/2000*) privind aprobarea Normelor tehnice privind evaluarea volumului de lemn destinat comercializării își încetează aplicabilitatea.

Art. 4. — Anexa face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Cristiana Pașca Palmer

București, 25 iulie 2016.
Nr. 1.507

*) Ordinul ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului nr. 1.651/2000 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ANEXĂ

PROCEDURĂ

de aprobare, modificare, anulare și casare a actelor de punere în valoare pentru masa lemnoasă provenită din fondul forestier național și din vegetația forestieră situată pe terenuri din afara fondului forestier național

Art. 1. — Realizarea, verificarea și aprobarea lucrărilor de punere în valoare a masei lemnoase pe picior privind marcarea arborilor, inventarierea acestora, stabilirea elementelor dendrometrice, precum și calculele primare care stau la baza elaborării actelor de punere în valoare se fac de către personalul silvic.

Art. 2. — (1) Competența de aprobare a actelor de punere în valoare revine șefului ocolului silvic pentru următoarele categorii:

- actele de punere în valoare de produse principale care promovează regenerarea naturală;
- actele de punere în valoare de produse principale care nu promovează regenerarea naturală;
- actele de punere în valoare de produse secundare;
- actele de punere în valoare de produse accidentale, constituite în arborete afectate de factori biotici și abiotici, inclusiv cele suprapuse peste marcări inițiale;

e) actele de punere în valoare de produse provenite din tăieri de igienă;

f) actele de punere în valoare de produse accidentale rezultate din defrișări legal aprobate sau cele aferente instalațiilor de scos-apropiat;

g) actele de punere în valoare de produse accidentale rezultate din arborii și/sau arboretele de rășinoase afectați/afectate de factori destabilizatori biotici și abiotici, instalați/instalate în afara arealului lor natural de vegetație;

h) actele de punere în valoare din lucrări speciale de conservare;

i) actele de punere în valoare pentru vegetația forestieră de pe terenuri din afara fondului forestier național.

(2) Actele de punere în valoare prevăzute la alin. (1) lit. a)—c), e)—f), h)—i) se aprobă în scris, pe exemplarul original al acestuia, de către șeful ocolului silvic, numai dacă actul de punere în valoare respectiv este verificat și avizat de inginerul care coordonează activitatea de fond forestier în cadrul ocolului silvic.

(3) Actele de punere în valoare prevăzute la alin. (1) lit. d) se aprobă în scris, pe exemplarul original al acestuia, de șeful ocolului silvic și se autorizează spre exploatare în termen de maximum 15 zile de la data aprobării actului de punere în valoare.

(4) Procedura de aprobare a actelor de punere în valoare în valoare prevăzute la alin. (3) este următoarea:

a) transmiterea de către ocolul silvic către structura teritorială de specialitate a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură a unei notificări, însoțită de actul de punere în valoare, verificat de inginerul care coordonează activitatea de fond forestier în cadrul ocolului silvic și avizat de șeful ocolului silvic, de o copie din amenajamentul silvic sau de pe procesul-verbal al ședinței de preavizare a soluțiilor tehnice — Conferința a II-a de amenajare, după caz, în care este înscrisă unitatea amenajistică pentru care s-a constituit actul de punere în valoare, de un înscris care confirmă existența contractului de administrare sau servicii silvice pentru suprafața în care s-a constituit actul de punere în valoare și fotografii relevante privitoare la fenomen; notificarea se înregistrează la sediul structurii teritoriale de specialitate a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;

b) postarea pe site-ul structurii teritoriale de specialitate a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură a notificării însoțite de documentele prevăzute la lit. a), în termen de 3 zile lucrătoare de la înregistrare;

c) dispunerea verificării prin sondaj a minimum 20% din actele de punere în valoare pe fiecare ocol silvic, de către conducătorul structurii teritoriale de specialitate a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;

d) verificarea actului de punere în valoare vizează minimum identificarea amplasamentului și natura produsului, comparativ cu informațiile înscrise în actul de punere în valoare;

e) emiterea de către persoana care a realizat verificarea actului de punere în valoare a unei note de constatare prin care se propune avizarea actului de punere în valoare sau, în situația în care actul de punere în valoare este întocmit necorespunzător, iar arborii care fac obiectul actului de punere în valoare nu îndeplinesc condiția de a fi încadrați în categoria de produse accidentale, propune respingerea avizării, aplică măsurile sancționatorii prevăzute de lege și dispune casarea actelor de punere în valoare;

f) emiterea avizului favorabil de către conducătorul structurii teritoriale de specialitate a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, în termen de maximum 15 zile lucrătoare de la înregistrare, în baza notei de constatare prin care se propune avizarea actului de punere în valoare, care se transmite ocolului silvic, în vederea autorizării spre exploatare a actului de punere în valoare.

(5) În situația neemiterii avizului în termenul prevăzut la alin. (4) lit. f), actul de punere în valoare poate fi aprobat și autorizat spre exploatare; structurile teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură comunică trimestrial autorității publice centrale care răspunde de silvicultură situația actelor de punere în valoare neavizate în condițiile alin. (4) lit. e) și a celor care nu au fost verificate în termen, precum și motivarea neverificării.

(6) Actele de punere în valoare prevăzute la alin. (1) lit. g) se aprobă conform prevederilor art. 11 din Normele tehnice privind modificarea prevederilor amenajamentelor silvice și schimbarea categoriei de folosință a terenurilor din fondul forestier, aprobate prin Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 3.814/2012, cu modificările și completările ulterioare.

(7) În cazul fondului forestier proprietate publică a statului, aprobarea actelor de punere în valoare prevăzute la alin. (1) lit. a), d) și f) se face potrivit competențelor aprobate de Consiliul de administrație al Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva, de către șeful ocolului silvic de stat sau de către conducătorul unității Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în structura căreia se află ocolul silvic în cauză, în condițiile prezentei proceduri.

Art. 3. — Actele de punere în valoare aprobate se înregistrează în Registrul actelor de punere în valoare al ocolului silvic respectiv.

Art. 4. — (1) Anularea actului de punere în valoare este acțiunea care se realizează în cazul neaprobării acestuia, prin rezoluție datată, de către șeful ocolului silvic căruia îi revine competența de aprobare potrivit prevederilor art. 2, prin inscripționarea cuvântului „ANULAT” pe diagonala stângă jos — dreapta sus a primei pagini din exemplarul original al acestuia.

(2) În termen de 30 de zile de la data rezoluției de neaprobare a actului de punere în valoare, prevăzută la alin. (1), se realizează demarcarea arborilor marcați care au făcut obiectul actului de punere în valoare neaprobate.

(3) La dosarul actului de punere în valoare care se anulează se depune obligatoriu procesul-verbal de demarcare avizat de inginerul care coordonează activitatea de fond forestier în cadrul ocolului silvic respectiv și aprobat de șeful de ocol.

(4) În cazul anulării actului de punere în valoare se face mențiunea „Neaprobate, anulate” în registru, poziția respectivă din registru nemaiputând fi utilizată pentru înregistrarea altui act de punere în valoare.

(5) Șeful ocolului silvic căruia îi revine competența de aprobare a actului de punere în valoare este obligat să dispună și să urmărească stabilirea în condițiile legii a răspunderii materiale individuale pentru personalul silvic care a realizat punerea în valoare în cazul actelor de punere în valoare care nu pot fi aprobate.

(6) Răspunderea materială prevăzută la alin. (5) se referă inclusiv la cheltuielile înregistrate la demarcarea arborilor conform prevederilor alin. (2).

Art. 5. — (1) Modificarea unui act de punere în valoare este acțiunea de corectare a acestuia, care se realizează în cazuri justificate, în conformitate cu prevederile normelor tehnice

pentru evaluarea masei lemnoase destinate exploatării și/sau cu prevederile normelor privind stabilirea termenelor, modalităților și perioadelor de exploatare a masei lemnoase din păduri și din vegetația forestieră din afara fondului forestier național în vigoare.

(2) Modificarea unui act de punere în valoare se efectuează în conformitate cu prevederile normelor tehnice pentru evaluarea masei lemnoase destinate exploatării, în următoarele situații:

a) corectarea actului de punere în valoare pe baza estimărilor mai exacte atunci când volumul inițial a fost estimat în baza volumului mediu la hectar la produsele accidentale rezultate din doborâturi și/sau rupturi de vânt și zăpadă în masă;

b) corectarea actului de punere în valoare prin adăugarea creșterilor anuale, după caz;

c) corectarea actului de punere în valoare pe baza rezultatelor verificării atunci când diferențele constatate la verificarea lucrărilor de punere în valoare se încadrează în toleranțele prevăzute de normele tehnice;

d) corectarea actului de punere în valoare prin refacerea lucrărilor de punere în valoare din teren și a calculelor care stau la baza întocmirii actului de punere în valoare atunci când diferențele constatate la verificarea lucrărilor de punere în valoare impun această procedură potrivit normelor tehnice.

(3) Competența de a dispune modificarea actelor de punere în valoare aprobate revine șefului ocolului silvic.

Art. 6. — (1) Casarea actului de punere în valoare este acțiunea de anulare a unui act de punere în valoare aprobat, în

situațiile în care se renunță definitiv la executarea tăierii pentru care s-a făcut marcarea respectivă.

(2) Actele de punere în valoare pot fi casate numai în cazuri de amânare de la tăiere temeinic justificate.

(3) În situațiile prevăzute la alin. (2) se va aproba trecerea pe costuri a cheltuielilor de punere în valoare, precum și a celor de demarcare.

Art. 7. — (1) Competența de a dispune casarea actelor de punere în valoare aprobate revine șefului ocolului silvic.

(2) Actul de punere în valoare se casează prin inscripționarea cuvântului „CASAT” pe diagonala stânga jos — dreapta sus a primei pagini din exemplarul original al acestuia.

(3) În termen de 30 de zile de la data rezoluției de casare a actului de punere în valoare se realizează verificarea în teren a suprafeței arboretului parcurs cu marcarea și se execută demarcarea arborilor cu mărci rămase vizibile.

(4) La dosarul actului de punere în valoare care se casează se depune obligatoriu procesul-verbal de verificare și demarcare avizat de inginerul care coordonează activitatea de fond forestier în cadrul ocolului silvic respectiv și aprobat de șeful de ocol.

(5) În cazul casării actului de punere în valoare se face mențiunea „Casat” în registru, poziția respectivă din registru nemaiputând fi utilizată pentru înregistrarea altui act de punere în valoare.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2016 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2016 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

